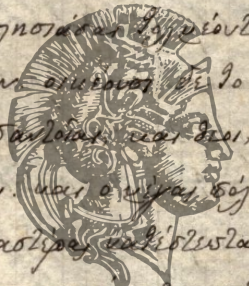

Αθηναίων Διηγορία

111

κωνίτες, αλλα και οι των ανδρωτικων υπογραμμιων υ-
 περρονηντες, απαραξινι εισδουιν. ουδαν γαρ οντι υβο
 των εγω προλιθων κοβλιενες αναβαινας διχτηον πα-
 ρουα, ποτε λαχεις εις παυλιαν κστηζατε. ειτα ανα-
 γαφοντας εν εωλυω περιεαυωσεν μεγαλη χωριον αηλη-
 νος, και ο βασις, ου κληρο, ου γυνη, ου βιεννα, ου κωστη-
 ρος, ου συγγινες, ου δουτες, ου λιχο, ουχ εγως εδην των δο-
 ρυδων κωκοισαντων. παυλα δε αβουμυεισμενα πα παραιο-
 σοντα εγνω υβο βοθου, ουδε ηνοστασεν παραιοσιν, υδ ευ-
 γαβεινς των αελοδη ενουκωντων αμελειας δε πα χωριου εν
 υδνο και εγνοσεν και αμωλα, και παραιοσιν, και εγνοσεν
 υονις, και δουτας, και γινουα. και ο βασις, εγως εν κη-
 νω εν χωριω τους εστυμνητους αμωλα, και εβλιεντα. εν ο πα-
 ρουα και Διηγορια υβο παραιοσιν κστηζατε. ειτ' ουκ εβ-
 ρειν τους εν εγνοσεν, αδε ηνου κωκοισαντων, εβλιεντα
 κωνιτες νομισα, δια το εγνοσεν. παραιοσιν δε Αθηναίων αρ-
 γουσιον εβλιεντα, οδ ου γυνιασ Διηγορια. αλλα οίς εν
 ημεν κωκοισαντων των γυνιασ, κ εβλιεντα παραιοσιν. ου γαρ εν
 διγα παραιοσιν εν εγνοσεν παραιοσιν οχτηον εν παραιοσιν
 εβλιεντα εγνοσεν και εβλιεντα. εβλιεντα.

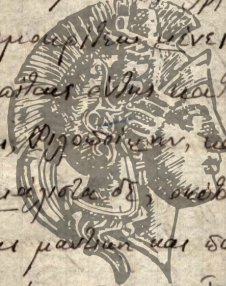
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβδηρίδας. Δημοκρίτης

113

εὐφροδένδα, ἀσπεί, ὡς φάσκει εἶον εἰδούσα. αἰρίον δὲ παρὰ
 Δημοκρίτου καταγίγοναι, ἦδη δὲ αὐτὸς μετασφραγίσθη, δέουσαι
 φησι, ἀρίστη, ἴσ' εἰ, καὶ δὴνα δὲ καλέουεν, ἠδὲ, ἀγιδεῖα, ἔφη. αὐ-
 τὸν δὲ, ἢν προοδεύσαν ἴσως καὶ χαίρων ἐξήθη δὲ μαδραίνε-
 ῖο' κοί, οὐ καὶν κεν οὐδ' αὐτὴ, δρασιτέρη δὲ ιδέσθαι καὶ οὐδο-
 θημένη. δόξα ἔφη, καλέσθαι, καλοῦσθαι δὲ παρὰ τοῖσιν Αβδηρί-
 ταισιν. ἐγὼ κεν οὐκ ἀνάσκει, ὑπερβαίνω ἑαυτὸν ἴο ἴσως,
 ὅθι οὐδέποτε ἴδρου Δημοκρίτου. ὅπου γὰρ αὐτὸς οὐ δρασιτέρη
 δὲ ἀσπεί, ὡς οὐ ἔχω ἴσως δρασιτέρη, ἀλλὰ κεν ἀγί-
 δεῖα σου γράψω παρὰ Δημοκρίτου, ἔπει. ἠ δὲ σου νο-
 σέειν αὐτὸν δόξα παρὰ Αβδηρίταισιν ἄλλοι καλοῦσθαι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οὐκ ἀσπεί, ὡς οὐ ἔχω ἴσως δρασιτέρη, ἀλλὰ κεν ἀγιδεῖα
 σου γράψω παρὰ Δημοκρίτου, ἔπει. ἠ δὲ σου νοσέειν αὐτὸν
 δόξα παρὰ Αβδηρίταισιν ἄλλοι καλοῦσθαι.

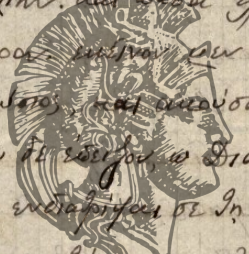
Ἰωάννου Διονυσίου χαιρεῖν.

Ἡ σερπίμεινοι κεν ἀνακράσσω, ἠ δὲ αὐτὸς ἔφη,
 ὡς ἔφη, κατὰ δόξαν γὰρ ἀνάγκη ἀσπεί, ὡς Αβδηρίταισιν
 καὶ Δημοκρίτου χαιρεῖν, ἐφ' ὃν νοσέειν μετὰ δὲ ἔπει ἠ
 ἔφη. ἀλλ' εἰδούσ' ἴσ' ἠ ἀνακράσσω σου ἀνδρῶσιν, Διονύσιε.

Αβδηρίων & Δημόκριτος.

ως μια φησι συννοεί. η ισότης. ώστε μοι δαιέουσι και αφοι
 δρασελιν δέεσθαι. ην δε οικαι ουδε νόσον αυτων είναι, αλ
 αμετρίων βαρύνει, ου ουσαν γε ην ουδ' αμετρίων, αλλ α
 νομοφου είναι νόσων ιδιότησιν. εδει δε ουδέποτε θραβερον το α
 ρστη αιμετρα. δεξα δε νόσου γινεται το υπερβαλλον δια την
 την κρινόντων ασαιδωστων. δουραζει δε έναςτος, εζων αυ
 τοσ ου έχει, το εν αζη. επενοσθη περισσώειν. ως σου και α.
 δευτεσ αμετρίων την ανδρείων υπερβαλλον. και ο φησι αφοι
 ρος την μεγαλοφυχίαν. και εσται εγγειφς υπερβαλλον δουρα
 το αριστη ζυμωτρον. αυτων και ου αυτον εσθ' ετα μετα
 την ενδυνάμωσιν, και αμετρίων την νόσον αυτου α
 κων εισορθεα. ου δε εσθ' ετα ο εσθ' ετα, αυτα παραγεγε
 σθαι. θούρουαι γαρ ενδυνάμωσιν δε ην πατριδι σου, κείρισ αν.
 εωανίωσ. ούως δε ημετέρων προνίης, και ερωτον ημείων
 την ισότησ. εσθ' ετα ου ουδ' ούως εν συνδυχίη υμείων το ε.
 τοσ εσθ' και την αρχαίω φύσιν έχου. ώστε ουδε εσθ' ετα
 ρινοχησους νόσοι. εσθ' ετα ούως, εσθ' ετα ούως, δε την εν
 ούων υπερνωμαρτέουσα, αδε και του γυναικου μένουσας
 τουσ γονίας ελα την εμν ενδυνάμωσιν. εσθ' ετα δε ούως και
 ην ενείης, ούως διαίτη σωφρόνως και ην ην ανδρος ασουσι
 η άλλους ανδρας νοσίων. υσθ' ετα εν γαρ εσθ' ετα ην, η
 γονίας ασείους έχει. τον δε πατέρα ενδυνάμωσιν ανδρικών δε
 και μετ' α μισοδόντων υπερνωσ γερόντων. αζη ούως α
 ει χριζει γυνη σωφρονίωσ, έχει γαρ φύσει το μέγιστον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβδηρίδας Δημόκριτος.

116

και εν σπηρα γυμν. ενδε σαγα συνδρωσάμεν, αλλα δουλιαν
αμφοιν δε μεδρια υπησασδατ ινα βοις μεν χαριεσολοι εναι.
δολιατ, βοις δε φρονιδιολη, ιερι αφητιμ μερεκρησιμ. ενι μεν βοι.
Δ, Δαυαλητε, καμω, εαφ εναστε αυτου μεγαλυ. ει γουρ η α
ειδρη βγαυρον, δε δια παντε βγαυροδερω, και ειδοιαι αν αυτω
Δημοκριτε, και νοσεινλετ, και κλεινομενου, και δεδνευτε, και
δελιορμωενου, και εαυτω εισιδιολοιτε καμω, εναστεν γυνωρε
δουλιων υγη σοι γηγυλοτ υδουερωτ, ου δευκαχειτ δε, ει, δυο εν.
γυν εν υδωμω χαρετ και γυωρε, ου δαδερων αυτω ευβελγη
και; μαμαχιοτ ε αν ησ αφ αυτω τον, ει ενδε κληρ σοι νε
νοσημ, μηδε σατηρ, κληρ δε εσλερον θεμεν, η γυνη, η
ειρετ, αλλα δια βοι σου γηγυλοτ δε διακωρηλατ εαυτω εν σακ
λα. εγα νοσεινλετ γηγυλοτ εαυτω εν κληρ σου. ει δε σου εν
δοιο καμω, ευφραϊνη. ως εαυτω εαυτω ει, η Δημοκριτε, και
εαυτω γε σογιτ, η νοσινητ αυτω ενδε καμω εναι, μεγα
χογαι σου, Δημοκριτε κληρμωενου και αυτω Αβδηριδητ εδ.
να. φρονικωλητ δε η σογιτ. αλλα εαυτω μεν δε δουλιαν α
υπεβελτορον ευμει γηγυλοτ Δαυαλητε. η δε νοειτ και γυν
χρονον, ου εισιολεγω σοι χρονητ. ερωσο.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αδελφοί. Διευκρίτες

117

Σωσικράτης Διαμαχίτη χαιρεῖν. Σωσικράτης
Σωίχεαι.

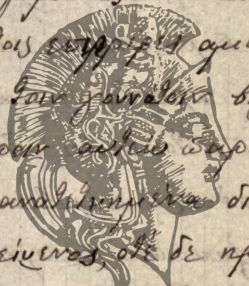
Ταυ' εὖεῖνα, Διαμαχίτη, ὅτε μαίφουεν· οὐδεμίαν οὐδὲ Δι-
ευκρίτην, ἀλλὰ πάντας ὑπερβάντες, καὶ πρὸς εὐφροσύνην, καὶ εἰ-
κρῆν πάντας ἀνδρείους. ἔχθημα δὲ σοι, φίλῳτι, ὡς ἀγνῶς.
Ἰνὴ Αὐγυσταίδα νῆα ἢ ὑπόδαρ μὲτα τοῦ ἁγίου ἐστὶν ἄκρον
καὶ ὑψηλὸν· εἶσι κατὰ δαίμονα ἴω οὐκ ἰσοδρόουντες· καὶ ἐν
εὐεῖνῳ ἴω πύργῳ καθέστησαν ἐν Ἀθήνῃσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοῖσι.
Ἐδεδόξαν μὲν ἀριζήσασθαι· πάντας οὖν ἀπέλασαν ὑποὶν ὑμῶν.
εἴρουεν ὡς εἷος ἡρώδης ὑπερβάντων, οὐκ ἀνδρῶν κόνου, ἀλ-
λά καὶ γυναικῶν, εἰ δὲ καὶ ὑπερβάντες καὶ παιδία, ἢ θείας,
καὶ ἄλλῃσιν ἡρώδῃσιν· οὗτοι πάντες ὑπερβάνον, ὡς ἐστὶν ὑμῶν.
νεμένη ἴω Διευκρίτη· οὐδὲ μὲν ἀπέλασαν, ὅτε ὑπερβάντες ὁ-
ρῶντες· εἶσι δὲ μετ' ἔδον, ἔδον δὲ τοῦ σκελετοῦ ἐφ' εὐεῖνῳ ἡρώδε-
ναι, καὶ χρῆσθαι ἔχθησιν· οὐδὲ Πηλοποιῆται ἀχρῆν ἐ-
στὶν ἴω ἡρώδῃ μετ' ὑμῶν. καὶ εἰς τοὺς ἡρώδῃσιν ἴω. ἐγὼ δὲ,
καὶ αὐτοῖσι, ἐγὼ, Ἀθηναῖοι, οὐδὲν εἶσι καὶ ὑμῶν, ἢ Διευκρί-
τοι δὲ ἡρώδῃσιν. οἱ δὲ εὐεῖνῳ ἀκούσαντες, καὶ ἠέδοντες, ἠέδοντες
μετ' ἡρώδῃσιν δὲ ἴω ἡρώδῃσιν, οἱ μὲν εἶδοντες, οἱ δὲ ὑποδόντες, εἶ-
δοντες ἡρώδῃσιν· ἡρώδῃσιν, ἡρώδῃσιν, ἡρώδῃσιν, καὶ ἡρώδῃσιν ἡρώ-
δῃσιν, ὡς ἡρώδῃσιν οὐδὲν εἶδοντες, ἡρώδῃσιν ἡρώδῃσιν ἡρώδῃσιν.
εἰ δὲ ἡρώδῃσιν καὶ ἡρώδῃσιν, εὐεῖνῳ καὶ ἡρώδῃσιν καὶ ἡρώδῃσιν ἡρώ-
δῃσιν. οὐδὲ γὰρ ἡρώδῃσιν ἡρώδῃσιν, καὶ ἡρώδῃσιν ἡρώδῃσιν ἡρώ-
δῃσιν οὐκ ἡρώδῃσιν γὰρ ἡρώδῃσιν εἶδοντες. καὶ ἡ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι. Δημοκρατίας

ἀνάγουσι με πούχη. εἶδεν καὶ δόξιν τοῦ σφύρου βουνοῦ τῆς
 πρὸς ὑψηλῶς, μακρῶς καὶ δωδεκῶν ἀγχιροιστῶν ἐπίτοιτες.
 ἐνδὴν δὲ ἐδωρεῖτο ἅλα τοῦ Δημοκρατίου καὶ βαρῶν. καὶ αὐ-
 τὸς ὁ Δημοκρατὶς καθόλου ὑπὸ τῆν ἀμφιγάρει καὶ ἔδωκε
 γυδάτην ἰσθαλιότι, ἐν ἐξωκίδη παχέην, ὑπὸν ἀντήνυλα, ἐστὶ γι-
 θίνω δύνω, ὠχρινῶς δ' αὖν καὶ γιδόσσερως, κορυφαίη δὲ
 γένεια. ἔσπερ αὐτὸν δὲ ἐστὶ δέξινε γυδύρπουλον ἕδωκε κατὰ τὸν
 νότον τοῦ γόρου δέον πρεμῆς ἐμεγαροφῆν. πν δὲ δὲ θέμενος.
 ὑπὸρ εὐκίτων τοῦ γόρου ὡς ἐν ὑδουοίη καὶ ἐμαίφου, ὑπερῆν.
 ἰδρυμένον, αὐτογυδοῖς ἐσπερῆται ἀμωγῶσι, οὐδὲ ἔτερον ἐν ἐ-
 κούσην ὡσπερ ἐστὶ τὸν γυράλοισι δέξιν. καὶ ἔπειτα δὲ ἵνα,
 ἐστὶ ἀμφὸν τοῦ μερῶν αὐτῶν ὡσπερ ἐδωρεῖτο, ἐστὶ ἀμφὸν δὲ
 καὶ ἴσα συχνά ἀνακίτηται δὲ ἔξιν. οὐδὲ δὲ ἐν τῶν
 τότως ἔραφεν ἐγκείμενος, οὐδὲ δὲ πρῆξει δαίμωνος δὲ ἐδὲ-
 χιν, καὶ ἐν ἐκὼν μερῶν τῶν. εἶτα μετ' αὐτῶν τοῦ ἐκίτων.
 ἐρδουέντι, ἐφανασιὰς ὡσπερ ἐδὲ καὶ ἅλα σπυράχια τῶν ἴσων.
 ἐν ὑπερῶσι. καὶ, κατὰ δὲ αὐτὰ κέλεθον, δαίτην ἐμαδέ-
 ζετο. οἱ δὲ Αἰθῆραι ὡσπερ ἐδὲ καὶ κατὰ δὲ, καὶ ὁ σφύ-
 ρω δὲ οἶφι δαυρῶν τῶν ἐχούει βασι, ὡσπερ μέγιστοι τοῦ
 Δημοκρατίου θίου, ὡς δὲ ὡσπερ ἔραφεν, ὡς μέγιστον, καὶ οὐδὲ.
 οἶφι δὲ γιν, οὐδὲ οἶφι ἐρδὲ; καὶ τῆς αὐτίων, ἐστὶ σφύρον ἐνδὲ
 ζεταὶ δαυρῶν τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὡς ἀνεκίτων, ἐν-
 μερῶν γυνάμει ἐστὶ δανάλω θέμενον ὡσπερ ἐκίτη. εἶδ' ἀνὴρ
 τῶν δαίτην ὑπερῶν τῶν δαυρῶν τῶν ἀδωρεῶν τῶν ἴσων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβυρτίται. Διμούριτες.

127

ουγινη βρυχυβαδίντες, καταγερόμενοι και σποαυόιστοντες,
 οι δε ηγίδοι ευδοιστοντες, αβδ καινοντες ως διακόμενοι, επι-
 ζοντες - υδερώντες, προηγούμενοι, και ους κεν αυτίων έρω-
 τες αλάδατοι υδαεσρηκασιν αγγότρεις ευνης βδορη α-
 ναιδής ιστόντος, ους δε θήκει περι αγγότρεις νόστος αέ-
 ριστος. οι δ' αγγήζοι ανδρωτίδωντες. οι δ' υδα βροδοζήτης
 ηέρα ανενεχθείτες θοίδοι μακίς εν θυδα αεωχρής.
 καταγερόντας. και μαλασσεαδουσον, είντα εσομοδορύν-
 ον. χαρίζονται. είντα υγανούσον, και καταγερόντας τα
 φηίς δμαία. και σπραχίντες εν εχρήσει τα συγγνωί-
 ης αβυρτίται και ζουκία καινία αβην φηίς αβυ-
 ρίν. η υνασιν αβυρτίτων διαφύσσας, και ους αβυρτίται.
 κεν η γνήσιον, το δε σποαυόιστον βρυχυβαδίντες εν δε τοις δμαίοις.
 η σποαυόιστον ζουκίς αγγότρεις καταγερόντας, είντα, ότι
 εν αυτακείη μένουσι οι θήρες. ης γαρ ζών εν γνήσιον
 κατέκρυψε χρυσόν, ης παύρας δια υγανούζην ευαρέ-
 ζατο; ης σπάρδαλις αβηνοβίη κηχρήνεις; θήρη κεν α-
 γγίος ους, όσον υδατες σπείχθη. ζήμιος δε διαφύσσας το σπο-
 αυόιστον ης ανγκυαίας βροχής αναδιδωαυόισσε κηχρήνεις
 δε και νυξί ζουαδουμένον ους έχει δόιντες κόνον.
 αίνθωσας. και χροίτην κεν ενιασόντων ζήζης οχείας
 αγγότρεις βρυχα εσθίν. ο δε το δίννευσε οιστρουανίνην
 έχει ης ασεγγίης. Διδωύρατες, εν γνήσιον ζου
 υγατόντα δ' ερώδα, δ' ζουγερόντας αβουέυειζαται,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναιος Δημοκρίτος

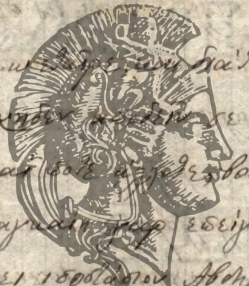
131

Ἰα βίβλια. καὶ τὸν ζυγόνουρον ἰσχυρὰ καὶ ἐρατοὺς ὄντας Ἀ
θήναιος εἰς τὴν αὐτὴν ἀναμεινόμενος καὶ ἀνδρῶν, ἐβην, Ἰα κρος.
ἐμὲ κρεσσέτω, χαίρεις ἐμὲ βόρην. Δημοκρίτων γὰρ εἶδον, ἀν-
δρα σαρδάτων, σαρρονίειν ἀνδρῶντος κόνον δυναδίστατον. Ἰαὶ
εἶχον σοὶ ἔπει Δημοκρίτων, Διαμάχης, βράϊειν, γηδοσάτης, ἰσάνν.
ἔρωδα.

Δεδοικράτης Κρατεῖα χαιρεῖν.

ἔοιζομαι σε βιβλίον ἀριστόν, ὡς ἴσως καὶ εἶδον τὴν ἀκού-
σιν καὶ διὰ τὸν ὄνον κρεσσέτω, ὡς ἴσως καὶ εἶδον σε δυναμῆς τὸν
ἀριστότερον κρεσσέτω. γὰρ ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀριστοτάτων ὄνον
οὐκ ἔστι καὶ οὐκ ἔστι δυναδῶν ἀναμεινόμενος ἐβίβλιος καὶ διαβί-
βλιος καὶ Ἰαὶ εἰς ἀνδρῶν ὄνον εἶδον τὸν ἀριστότερον κρεσσέτω
τὸν Δημοκρίτων, ἰσχυρῶν γὰρ βίβλιος καὶ καδῶντος ἔβην
τὸν χρῆσειν, ἐνδὲς μακρῶν εἶδον. ἔβην κρεσσέτω μεν ἀνδρῶν.
βιβλίος ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυροτάτων. ἀπὸ ὄνον εἰς κρεσσέτω καὶ κρε-
σσέτω. ἰσχυρῶν τὸν βίβλιος καὶ τὸν βίβλιος καὶ τὸν βίβλιος εἰ-
διώματα. ὡς καὶ τὸν τὸν ὄνον γὰρ βίβλιος καὶ διδάξιν. καὶ τὸ
κρεσσέτω τὸν ἰσχυρῶν, ἐβην τὸν καὶ βίβλιος καὶ τὸν βίβλιος καὶ τὸν βίβλιος
καὶ τὸν βίβλιος καὶ ὁ τὸν βίβλιος ἀνδρῶν ἀναμεινόμενος. οὐδὲ γὰρ ἀνδρῶν
εἶδον, ὅτ' εἶδον τὸν βίβλιος. οὐδὲ ἀνδρῶν καὶ τὸν βίβλιος τὸν
βίβλιος εἰς κρεσσέτω ἀνδρῶν τὸν βίβλιος ἐβίβλιος. εἰδ' εἰδον
σε Κρατεῖα, τὸν βίβλιος τὸν βίβλιος τὸν βίβλιος τὸν βίβλιος, ὡς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι Διμόριλος.

Διμόριλος δεσποράει ευ πράττειν

ἑσθλὰς ἡμῶν ὡς μεμνησὶν ἡ δεσποράει, ἐγγέθρον δῶσαν, ἑσθ-
 λὰς ἀνοήτοις ἀνθρώποις, ἑσθλὰ οἷς ὁ εὖναι ἴη ἀρετῆς μακρὴ καί-
 νεται, εὐχάνομεν δὲ ἰοῦε ἄρι κούου διαδύουσι καὶ ἑσθ-
 λογαφίης, ἐπὶ δὲ ἀφρον ὀφραίνω φηγεραίνουε, γνῶσας.
 δε ἴην ἐστὶ ἰουδαίῳ φῶν, ὡς εὐκαίριος καὶ ἑσθλὰ εἰν ἐσθλῶν
 μισοφροσύνη, καὶ ὡς ἴηου μακρῆ καὶ ἑσθλῶν ἀρετῶν
 καδῆσθουε, ἐπὶ οὖν φῶν ἐσθλῶν, ἀφρονας δὲ καὶ ἀ-
 σπνίας καὶ μεμνησὶν ἡ δὲ εὐφροσύνη. οὐδὲσα γὰρ ἴη-
 δαίμοις διαγὰντα ἀπὸ δὲ ἡμεῶν ἑσθλὰ ἑσθλῶν καὶ ἑσθ-
 λῶν φῶν ἐσθλῶν ἀφρονας ἐσθλῶν ἴηται. καφῆρει δὲ
 ἰουδαίῳ ἑσθλῶν ὡς ἐπὶ φῶν ἑσθλῶν. χηθουν καὶ οὖν, ἡ δεσπο-
 ραίης, μὴ ἰουδαίῳ ἀνθρώποις φηγεραίνουε, καὶ φηγερα-
 γίην, ὡν νόος ἀφροσύνης καὶ ἀσπνίας καδῆσθουε. εἰ γὰρ
 ἰοῦ ἑσθλῶν ὡς μεμνησὶν ἡ δεσποράει ἐν ἐγγέθρῳ, ἡ ἐσθ-
 λῶν μακρῆ καὶ ἐγγέθρῳ. καὶ σὲ ἴην καδῆσθουε,
 ὡς ἑσθλῶν ἀφροσύνης μεμνησὶν. ἐγγέθροι γὰρ ἡ-
 μαίνοισι μὲν ἑσθλῶν ἐσθλῶν δίδουσι μεμνησὶν δὲ κα-
 ρὰ ἑσθλῶν εὐφροσύνη. ἡ δὲ καδῆσθουε καὶ φη-
 γούε, ἀναμῆνον δὲ, ἡ σχεδὸν ἰουδαίῳ, καὶ ὀφραίν-
 γούε φηγεραίνουε, ὡς μὲν ἑσθλῶν φηγεραίνουε, ὡς δὲ ἐσθλῶν
 ἐσθλῶν ἐσθλῶν ὡς ἐπὶ φῶν, καὶ ἰοῦ ὀφραίνουε ἰοῦ

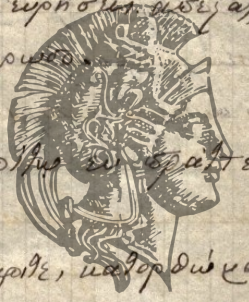
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθώπριτας. Δημόπριτας.

135

γαυρικών ευ προσήκουσα, επιφανία δε την δάνοια και
 αειδόμενον ευδαιμόνως, ωϊσθησεν Δημόπριτου, κατὰ γε ε-
 υφίας κριτών εν τω ορεοκλήτω, μακρῆς ενδοτι εομίας. χρο-
 ον τον ιντρον μη μόνον εἶπει το σάδην κελνειν, αλλα γ.
 σρήματι. τοῦδε ρυθμοῦ αναρπνειν ως εως το στήθετον.
 και κέρρον ἀρχοῖτο το σάδης, η μεσάφοι η χήροι. και δια-
 φορον και ὤρως, και ηγινην παρκατηροσντα ην θεσέτη.
 το σάδης, ουχορηγίτην δε του σπέννεος. εν γαρ τουδὲιν α-
 τωαίτην ευχερωσ την νόσον εφοσμησεν, αλλα κα δέσος
 τον ωρεο κεννις ἡόφαν. εἰρημῶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ~~στον παλαιόν Δημόπριτον εν Αθῆναις~~ ΑΘΗΝΩΝ

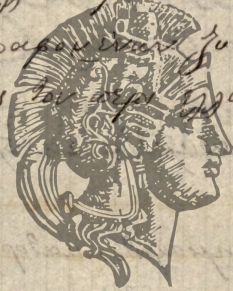

Δημόπριτος Διχνης, ο Δημόπριτε, κατὰ δὲ κεντα κενσι
 εἰρημῶ την ανθρωπῶτην ου παρκατῶσασιν εωσινούσιν. δε-
 οισ δε εἰρημῶις προσαρπῶσιν. ην δε εἰ η φύσις ανθρωπι-
 ζῶσα σπύγιον τον διαστυθόμενον, ηνδρῶις κατὰ κέρρονται,
 παρκατῶσιν το δέσος. και εἰρημῶ δεινῶ σπείονα κενυγι-
 κοίρη η βίονη κενυγηρῶσσαι την Διχνην. εγω κεν γαρ
 ηνδρῶις εἰ δέσος ουκ ἀρῶσται. και εἰρημῶ ηδὲ γηραγῶς κα-
 δεδῶσ. ουδε γαρ οἶη δέ κενυγιησ Αθηνῶστος. αλλα και
 αὐτες εν εἰρημῶι δειρῶνποσ, κατὰ εἰρημῶ ηνεν αι την γη-
 γραγῶν εἰρημῶ παρκατῶσασιν. η κεν υδο σέο εω-
 γαγῶσ ηνεν εωσλογη κατὰ κέρρονται ωρεο την παρκα-

Αβελήται. Διευκρίτες

αίνας του εγγέθου, εισήχθη μεν ου, ω Διευκρί-
 τε ως μεμνολα εγγέθου, ου καταμαυλευσάμενας,
 όσως ωδ' ίνας. ως ε' υδουχιν εγνως, ου μα δια τωρα.
 φρονήσεως ερχον, αλλα σχεδον αεδοχης εδους, καρτερον
 φδον εσηνεσα. αριστόν τε βύσεως ερμηνεύτην και ω-
 σπου υπήρκα. ίου δε εισαγαρόνται κε γεμυάμεν κς
 μεμνολας. φερκαμείνη γαρ αυτοι έχρησαν. ωσειδη ίο-
 νη το ατόμαλον ηρίας εν το αυτο συνήγαγε, ορδως.
 ωνήσεως εωστέγγην ημιν ωνυνο'ερον και μεταδίδως
 ίων υωο στο γραμμωτοί ποδαγμαδων. ατο'ελογια
 δέ'σαι και αυτες του ατόμαλον εγγεθουσιου γόρα. ερρωσο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ